

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.027 van 16 juni 2026
in de zaak A. 243.352/X-18.896**

In zake :

1. J.D.
2. S.D.
3. I.R.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Van Assche
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE WETTEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jonas De Wit
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de BV V.G.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Meindert Gees en Hanna Biebauw
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Engelse Wandeling 2/F5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 oktober 2024, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Wetteren van 19 juni 2024 tot opheffing van buurtweg nr. 145 in het kader van de omgevingsvergunningsaanvraag met als kenmerk OMV_2023085569.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De bv V.G. heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend.

Adjunct-auditeur Evelien De Taeye heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 maart 2026.

Kamervoorzitter Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Angelique Van De Meirssche, die *loco* advocaat Pieter Van Assche verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dylan Vercammen, die *loco* advocaat Jonas De Wit verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Isaac Defoort, die *loco* advocaten Meindert Gees en Hanna Biebauw verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Evelien De Taeye heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

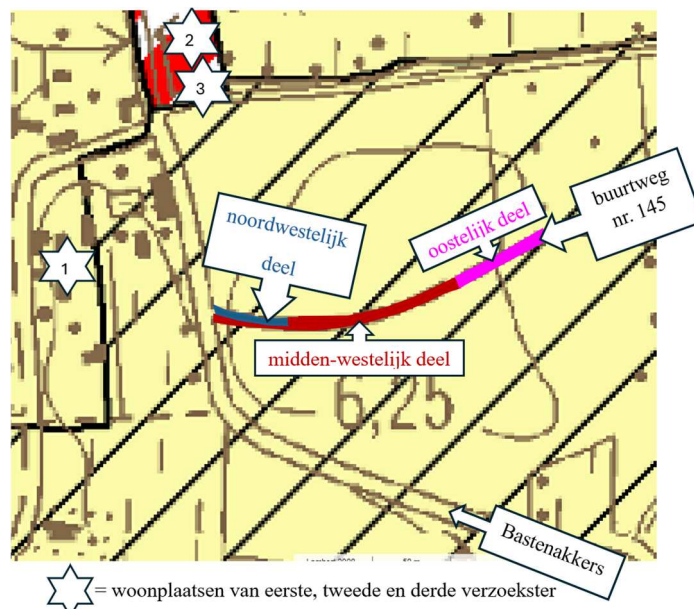
Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Langs de straat Bastenakkers in Wetteren toont het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Doorheen dit gebied loopt de in de Atlas der Buurtwegen opgenomen buurtweg nr. 145 vanaf de laatstgenoemde straat naar een landbouwakker in het oosten. In deze buurtweg kunnen een noordwestelijk deel, een midden-westelijk deel en een oostelijk deel onderscheiden worden. Het noordwestelijk deel van de buurtweg loopt over het perceel dat kadastraal bekend is als afdeling 1, sectie B, nr. 718/a en het oostelijke deel over het perceel dat kadastraal bekend is als afdeling 1, sectie B, nr. 714/a.

De verzoekende partijen wonen in de nabijheid van buurtweg nr. 145. De tussenkommende partij baat een tuinbouwbedrijf uit dat exploiteert op meerdere percelen van het betrokken landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Ter verduidelijking volgt hierna een uittreksel uit de weergave van het gewestplan op de website geopunt.be, waarop benaderende aanduidingen zijn aangebracht.

3.2. Op 20 augustus 2023 ontvangt de gemeente Wetteren een omgevingsvergunningsaanvraag van de tussenkommende partij om in het betrokken

landschappelijk waardevol agrarisch gebied een serre te bouwen met aanliggende loods en bureel, bedrijfswoning, erfverharding, inbuizing en hemelwatertanks. Deze aanvraag heeft geen betrekking op de percelen nrs. 714/a en 718/a.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek van 4 oktober 2023 tot 2 november 2023 over de omgevingsvergunningsaanvraag worden 183 bezwaarschriften ingediend. De verzoekende partijen verenigen zich in een buurtcomité 'Open Ruimte' en dienen een collectief bezwaarschrift in.

3.4. Op 27 december 2023 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren de omgevingsvergunning.

3.5. De tussenkomende partij tekent op 26 januari 2024 bestuurlijk beroep aan bij de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen (hierna: de deputatie) tegen de weigering van de omgevingsvergunning.

3.6.1. Op 23 februari 2024 dient de tussenkomende partij bij de deputatie een verzoek tot wijziging van zijn omgevingsvergunningsaanvraag in.

3.6.2. De tussenkomende partij licht de twee gevraagde wijzigingen als volgt toe:

“[1°] Schrapping toegangsweg

‘De toegangsweg ter hoogte van de woning zal geschrapt worden uit de aanvraag. De aanleg van deze toegangsweg was oorspronkelijk bedoeld om de essentiële woonkwaliteit van het pand te waarborgen. Er zijn echter tijdens het openbaar onderzoek enkele bezorgdheden geuit in verband met de mogelijke mobiliteitshinder die de inrichting zou kunnen veroorzaken.

Om tegemoet te komen aan deze bezorgdheden, heeft de aanvrage[r] besloten om de extra toegang en de daarbij horende inbuizing uit het oorspronkelijke plan te schrappen. Door deze aanpassing wordt het aantal mogelijke conflictpunten met de openbare weg geminimaliseerd, wat resulteert in een veiligere verkeerssituatie. Hiermee wordt beoogd om de zorgen met betrekking tot mobiliteitshinder weg te nemen en een harmonieuze integratie van de woning in de omgeving te bewerkstelligen.’

[2°] De afschaffing van buurtweg nr. 145

‘Deze buurtweg is doodlopend en heeft nog nooit een openbaar nut gehad. Aangezien alle aangrenzende percelen eigendom zijn van dezelfde eigenaar,

vervult de buurtweg evenmin de rol van erfdienstbaarheid.

Het verplaatsen van deze buurtweg wordt als niet noodzakelijk beschouwd, aangezien het geen toegevoegde waarde zou bieden voor het algemeen belang. In de nabije omgeving zijn er al meerdere buurtwegen die voldoende ontsluiting bieden voor de Bastenakkers en de Molenweg. Op ongeveer 140 meter ten noorden van buurtweg nr. 145 bevindt zich bijvoorbeeld een autovrije buurtweg nr. 144, die parallel loopt aan buurtweg nr. 145 en een korte verbinding vormt tussen de Bastenakkers en de Molenweg. Daarnaast is er op ongeveer 175 meter ten zuiden van buurtweg nr. 145 een andere autovrije buurtweg nr. 142, die eveneens parallel loopt aan buurtweg nr. 145 en zorgt voor een korte verbinding tussen de Bastenakkers en de Molenweg. Gezien deze bestaande alternatieven lijkt het verplaatsen van buurtweg nr. 145 geen meerwaarde te bieden voor de algehele toegankelijkheid van het gebied.

Bovendien zijn er al lavavelden aangelegd, inclusief bijbehorende toegangspaden, ter hoogte van de buurtweg. Hierdoor lijkt de buurtweg weinig relevant te zijn voor het algemeen belang. Het handhaven van de autovrije buurtwegen nr. 144 en 142 lijkt afdoende voor de ontsluiting van de Bastenakkers en de Molenweg, waardoor de buurtweg weinig toegevoegde waarde lijkt te hebben in dit kader.”

3.6.3. Samen met haar verzoek tot wijziging legt de tussenkomende partij een grafisch plan neer met de op te heffen rooilijnen van buurtweg nr. 145.

3.7. Na een hoorzitting op 16 april 2024, wordt het wijzigingsverzoek van de tussenkomende partij op 3 mei 2024 door de deputatie goedgekeurd.

3.8.1. Er wordt een nieuw openbaar onderzoek georganiseerd dat loopt van 15 mei 2024 tot 13 juni 2024.

3.8.2. De verzoekende partijen dienen een bezwaarschrift in.

3.8.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren verleent op 3 juni 2024 een ongunstig advies aan de deputatie, waarin wordt opgemerkt dat “in [het] geval [van] een beroep op de geïntegreerde uitzonderingsprocedure het rooilijnplan van meet af aan bij het aanvraagdossier moet zijn gevoegd”.

3.9.1. Op 19 juni 2024 neemt de gemeenteraad van de gemeente Wetteren het bestreden besluit waardoor buurtweg nr. 145 wordt opgeheven.

3.9.2. Zoals uit de tekst van het bestreden besluit blijkt, ging hieraan een ongunstig advies van de gemeentelijke diensten vooraf, waarin onder meer het volgende is overwogen:

“Artikel 12, §2 van het decreet Gemeentewegen maakt het mogelijk om de aanleg, wijzi[gi]ng, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg op te nemen in een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen, op voorwaarde dat het gevraagde past in het kader van de realisatie van de bestemming van de gronden. Die mogelijkheid geldt volgens het decreet slechts voor zover de omgevingsaanvraag een ontwerp van rooilijnplan bevat, dat voldoet aan de decretale eisen op het vlak van de vorm en inhoud van gemeentelijke rooilijnplannen of voor zover de aanvraag een grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn bevat.

In een recent arrest (arrest nr. RvVb-A-2324-0403 van 25 januari 2024, Storm 2024-1, 12/1) verduidelijkt de Raad voor vergunningsbetwistingen echter dat in het kader van de geïntegreerde (uitzonderings)procedure zoals voorzien in artikel 12, §2 van het Decreet Gemeentewegen het rooilijnplan in de geïntegreerde procedure vanaf het begin en dus meteen aanwezig moet zijn in het aanvraagdossier. De Raad oordeelde derhalve in gelijkaardige omstandigheden dan in de huidige aanvraag dat niet de correcte procedure werd gevolgd. Uit deze rechtspraak moet derhalve worden afgeleid dat een vergunningsaanvraag in graad van beroep niet kan worden aangevuld met een wegenisdossier.

Voorliggende aanvraag bevat een rooilijnplan dd. 23 februari 2024, dat naar aanleiding van het administratief beroep aan de aanvraag werd toegevoegd. In principe kan de gemeenteraad dus een beslissing nemen over de opheffing van de gemeenteweg, doch de aanvraag heeft daartoe (volgens recente rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen) niet de correcte procedure doorlopen. Bijgevolg dient de aanvraag ongunstig te worden beoordeeld.”

3.10. Op 19 juli 2024 dienen de verzoekende partijen bij de Vlaamse regering een bestuurlijk beroep in tegen het bestreden gemeenteraadsbesluit.

3.11. Met het ministerieel besluit van 5 september 2024 wordt het bestuurlijk beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk verklaard.

3.12. Op 25 november 2024 trekt de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen het ministerieel besluit van 5 september 2024 in, gelet op een materiële vergissing bij de benaming van de gemeentewegen en wordt een herstelbesluit genomen waarmee het bestuurlijk beroep van de verzoekende partijen opnieuw onontvankelijk wordt verklaard.

IV. Tussenkoms

4. Het bestreden gemeenteraadsbesluit doet uitspraak over de door de bv V.G. voorgestelde opheffing van een gemeenteweg, zodat haar verzoekschrift tot tussenkoms moet worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid

A. Tijdigheid

De aangevoerde exceptie

5. In haar verzoekschrift tot tussenkoms voert de tussenkomsende partij als exceptie aan dat het beroep laattijdig is ingediend, daar de verzoekende partijen dienden te weten dat er uiterlijk tegen 13 augustus 2024, zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, een gemeenteraadsbesluit zou moeten zijn overeenkomstig artikel 21, § 2, van het gemeentewegendecreet. Voorts konden de verzoekende partijen zelf weten dat een beroep bij de Vlaamse minister tegen het bestreden gemeenteraadsbesluit, genomen in uitvoering van artikel 65 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ (hierna: het omgevingsvergunningsdecreet), onontvankelijk was. Dat de verzoekende partijen de onontvankelijkheidsverklaring van hun bestuurlijk beroep pas vernomen zouden hebben op 3 oktober 2024, wijzigt de voorgaande vaststelling niet en is manifest incorrect. Volgens de tussenkomsende partij zijn de verzoekende partijen, te rekenen vanaf 13 augustus 2024, “meer dan 2,5 maand ‘over tijd’” om een

ontvankelijk annulatieberoep bij de Raad van State in te dienen.

Beoordeling

6. Artikel 4, § 1, derde lid, van het algemeen procedurereglement luidt:

“De beroepen bedoeld in artikel 14, §§ 1 en 3 van de gecoördineerde wetten verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis heeft van gehad.”

7.1. Met betrekking tot de reguliere procedure voor de opheffing van een gemeenteweg bepaalt artikel 22, tweede lid, van het gemeentewegendecreet:

“Het college van burgemeester en schepenen brengt iedereen die in het kader van het openbaar onderzoek een standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, met een beveiligde zending op de hoogte van het besluit van de gemeenteraad tot opheffing van een gemeenteweg”.

De uitdrukkelijke bedoeling van de decreetgever om een gelijke rechtsbescherming te garanderen, ongeacht of gebruik wordt gemaakt van de reguliere procedure of de afwijkingsmogelijkheid van artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet, brengt met zich mee dat in het laatste geval een gelijkwaardige kennisgeving moet gebeuren.

7.2. Het bestreden gemeenteraadsbesluit tot opheffing van een gemeenteweg maakt toepassing van de afwijkingsmogelijkheid van artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet, zodat het aan de verzoekende partijen, die tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hebben ingediend (randnr. 3.8.2), betekend had moeten worden.

Nu de verwerende partij heeft nagelaten om de individuele kennisgeving aan de verzoekende partijen te doen, moet worden vastgesteld dat de termijn voor het indienen van een beroep bij de Raad van State niet is begonnen te

lopen. De door de tussenkomende partijen ingeroepen omstandigheden doen geen afbreuk aan deze vaststelling.

8. De exceptie wordt verworpen.

B. Belang

De aangevoerde exceptie

9.1. In haar memorie van antwoord voert de verwerende partij als exceptie aan dat de verzoekende partijen geen persoonlijk belang aantonen bij de opheffing van buurtweg nr. 145. Het gebruik van deze weg – waarop de verzoekende partijen zich beroepen – is immers feitelijk onmogelijk daar hij doodlopend is en – als gevolg van verleende vergunningen – gedeeltelijk beplant werd door het bedrijf van de tussenkomende partij. Bovendien zijn er in de onmiddellijke omgeving alternatieve verbindingen aanwezig. De in de Atlas der Buurtwegen ingetekende weg kent geen openbaar gebruik en kán geen openbaar gebruik kennen.

9.2. In haar verzoekschrift tot tussenkomst voert de tussenkomende partij een gelijkaardige exceptie van gebrek aan belang aan. Zij voegt eraan toe dat de verzoekende partijen nooit enig bezwaar of beroep hebben ingediend tegen de vergunningen die in het verleden aan haar zijn verleend. Bovendien is het haar niet duidelijk hoe fietsers gebruik kunnen maken van een doodlopende weg.

10. In haar laatste memorie schrijft de verwerende partij dat het aangevoerde belang al te hypothetisch is daar het feitelijk gebruik van buurtweg nr. 145 onmogelijk is, nu het oostelijk deel “overbouwd is [en het] resterende deel van de buurtweg louter ‘doodloopt’ tot tegen de bestaande bebouwing”.

Beoordeling

11. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tussenkomende partij

weliswaar op het oostelijke deel van buurtweg nr. 145 beplanting – en dus géén bouwwerken – heeft aangebracht, maar dat zowel het noordwestelijk deel als het midden-westelijk deel ervan vrij zijn van beplanting of enige andere belemmering.

Daargelaten de vraag of de laatstgenoemde beplanting de doorgang van voetgangers belemmert, is er hoe dan ook geen reden om te twijfelen aan het feit dat de verzoekende partijen gebruiker zijn van het tussen de open velden gelegen noordwestelijk deel en het midden-westelijk deel van buurtweg nr. 145, waarop zij heen en weer wandelen. Aldus blijkt het persoonlijk belang bij hun beroep tegen de opheffing van de buurtweg. De door de verwerende partij en de tussenkomende partij ingeroepen omstandigheden doen daar geen afbreuk aan.

12. Ook de exceptie van gebrek aan belang wordt verworpen.

VI. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

13.1. In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet en artikel 65 van het omgevingsvergunningsdecreet, evenals van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

13.2. De verzoekende partijen lichten toe dat de opheffing van de buurtweg op basis van de afwijkingsprocedure van artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet te dezen niet toegelaten is aangezien de voorwaarden van deze bepaling niet vervuld zijn. Meer bepaald ontbrak bij de initiële omgevingsvergunningsaanvraag een grafisch plan met de op te heffen rooilijnen. Een grafisch plan met op te heffen rooilijn is *in casu* pas neergelegd in graad van beroep, nadat de aanvrager via een verzoek tot wijziging van zijn omgevingsvergunningsaanvraag een opheffing van de gemeenteweg vroeg.

14. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat het

in artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet gebruikte begrip ‘aanvraagdossier’ zo gelezen moet worden dat het ‘aanvraagdossier’ de vergunningsaanvraag betreft die voorligt, zonder dat dit noodzakelijk het ‘initiële’ aanvraagdossier hoeft te zijn. Sedert de inwerkingtreding van het decreet van 26 januari 2024 ‘over de programmatische aanpak stikstof’ (hierna: het decreet van 26 januari 2024) is het duidelijk dat in graad van beroep een rooilijnplan ‘hersteld’ kan worden, waardoor moeilijk ingezien kan worden dat enkel het initiële aanvraagdossier determinerend is voor de procedure. Daarbij wenst de verwerende partij erop te wijzen dat er geen sprake is van enige beperking van de rechtsbescherming van de verzoekende partijen, aangezien zij hun rechten op de geijkte wijze hebben kunnen laten gelden.

15. In haar verzoekschrift tot tussenkomst benadrukt de tussenkomende partij dat sedert 23 februari 2024 het decreet van 26 januari 2024 in werking is getreden. Krachtens dit decreet kan een vergunningverlenende overheid toestaan dat de aanvrager onvolledigheden van het aanvraagdossier herstelt. De door de verzoekende partijen aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is dan ook achterhaald. Het is niet uitgesloten dat in laatste administratieve aanleg een rooilijnplan door de tussenkomende partij wordt bijgebracht. Door de devolutieve werking van het beroep en de wijzigingen van het decreet van 26 januari 2024 is het ‘aanvraagdossier’ in artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet te beschouwen als het dossier waarover het beroepsorgaan een beslissing heeft genomen.

Beoordeling

16. De artikelen 11 en 12, § 2, van het gemeentewegendecreet stellen:

“Artikel 11.

[...]

§ 2. De opheffing van een gemeenteweg gebeurt door een besluit tot opheffing van de rooilijn, in voorkomend geval met inbegrip van het daartoe vastgestelde rooilijnplan, op de wijze, vermeld in afdeling 3.

Artikel 12.

[...]

§ 2. In afwijking van artikel 11 kan de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg met overeenkomstige toepassing van artikel 31 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning opgenomen worden in een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, voor zover die wijziging past in het kader van de realisatie van de bestemming van de gronden.

Die mogelijkheid geldt voor zover het aanvraagdossier een ontwerp van rooilijnplan bevat dat voldoet aan de bij en krachtens dit decreet gestelde eisen op het vlak van de vorm en inhoud van gemeentelijke rooilijnplannen of voor zover het een grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn bevat.

[...].”

17.1. Sedert de inwerkingtreding van het gemeentewegendecreet verloopt de opheffing van een gemeenteweg in principe steeds volgens de bepalingen van afdeling 3 ‘Procedurele bepalingen over de opheffing van gemeentewegen’ van hoofdstuk 3 van het decreet (hierna: de reguliere procedure van de artikelen 20 tot 23 van het gemeentewegendecreet), waarin onder meer is voorzien in twee beslissingen van de gemeenteraad en een afzonderlijk openbaar onderzoek over een door die raad voorlopig vastgesteld ontwerp van grafisch plan tot opheffing.

Uitzonderlijk laat artikel 12, § 2, van het gemeentewegendecreet toe af te wijken van de reguliere procedure van de artikelen 20 tot 23 van het gemeentewegendecreet, door meer bepaald de opheffing van een gemeenteweg op te nemen in een omgevingsvergunningsaanvraag (hierna: de afwijkmogelijkheid via de omgevingsvergunningsprocedure).

17.2. Het bestaan van de afwijkmogelijkheid via de omgevingsvergunningsprocedure doet in geen enkel opzicht afbreuk aan het feit dat alléén de gemeenteraad – en dus niet de vergunningverlenende overheid – bevoegd is om te oordelen over de door de vergunningsaanvrager voorgestelde (opheffing van) een gemeenteweg en – meer bepaald – over het in artikel 12, § 2, tweede lid, van het gemeentewegendecreet bedoelde rooilijnplan of grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn.

18. Het door het decreet van 26 januari 2024 gewijzigde omgevingsvergunningsdecreet bepaalt:

“Hoofdstuk 3 De vergunningsprocedure in laatste administratieve aanleg
[...]

Afdeling 2 Beroepsprocedure

[...]

Onderafdeling 2 Onderzoek van het project

[...]

Art. 63 - De bevoegde overheid, vermeld in artikel 52, onderzoekt de vergunningsaanvraag in haar totaliteit. Daarbij kan ze ook de ontvankelijkheid en volledigheid van het aanvraagdossier en de project-m.e.r.-screening opnieuw beoordelen, en vragen of toestaan dat de indiener van het aanvraagdossier onvolledigheden herstelt. [...]

Art. 64 - In beroep kunnen wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht. Daarbij kunnen ook gegevens of documenten aan het aanvraagdossier worden toegevoegd, of kunnen gegevens of documenten van het aanvraagdossier worden gewijzigd of vervangen.

Het openbaar onderzoek over de gewijzigde vergunningsaanvraag is niet vereist als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;

2° de wijzigingen komen tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;

3° de wijzigingen brengen kennelijk geen schending van de rechten van derden met zich mee.

Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, kan de bevoegde overheid, vermeld in artikel 52, beslissen om over de gewijzigde vergunningsaanvraag een openbaar onderzoek te organiseren. In voorkomend geval wint ze het advies van de omgevingsvergunningscommissie, vermeld in artikel 16, § 1, of de adviezen, vermeld in artikel 59, alsnog, dan wel een tweede keer in.

Als niet voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het tweede lid, en de bevoegde overheid geen openbaar onderzoek heeft georganiseerd over de gewijzigde vergunningsaanvraag, houdt deze overheid bij haar beslissing geen rekening met de wijzigingen aan de vergunningsaanvraag.”

19. De hiervoor geciteerde artikelen 63 en 64 van het omgevingsvergunningsdecreet bepalen de omvang van de beslissingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid in laatste administratieve aanleg.

De in artikel 64 van het omgevingsvergunningsdecreet bedoelde “gegevens of documenten” betreffen dan ook uitsluitend gegevens of documenten die aan de beslissingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid

onderworpen zijn.

Het in artikel 12, § 2, tweede lid, van het gemeentewegendecreet bedoelde rooilijnplan of grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn is géén document dat onderworpen is aan de beslissingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid, daar het exclusief aan de gemeenteraad toekomt om zich erover uit te spreken.

Uit het voorgaande volgt dat het onterecht is dat de verwerende partij en de tussenkomende partij voorhouden dat de in de artikelen 63 en 64 van het omgevingsvergunningsdecreet voorziene mogelijkheid om de vergunningsaanvraag te wijzigen toegepast zou kunnen worden om in laatste administratieve aanleg een rooilijnplan of een grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn toe te voegen.

Terecht wijzen de verzoekende partijen erop dat bij de toepassing van de afwijkingsmogelijkheid via de omgevingsvergunningsprocedure – die als uitzondering restrictief te interpreteren is – het rooilijnplan of het grafisch plan met aanduiding van de op te heffen rooilijn opgenomen dient te worden in het aanvraagdossier dat ingediend wordt in eerste administratieve aanleg.

20. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. Het verzoek van de bv V.G. tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Wetteren van 19 juni 2024 tot opheffing van de buurtweg nr. 145 in het kader van de omgevingsvergunningsaanvraag met als kenmerk OMV_2023085569.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde gemeenteraadsbesluit.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 600 euro, een bijdrage van 24 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partijen gezamenlijk.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zestien juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	kamervoorzitter,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

ssJan Clement